

Yvonne Widekär

Från: Tommy Widekär <ranchboy3@hotmail.com>
Skickat: den 16 maj 2000 03:58
Till: ranchboy3@hotmail.com; coolboy22@spray.se; ewa.thylen@usa.net; magnus.westlund@seb.se; Christer.alvin@telia.com; k_rok2000@hotmail.com; mojgan_77@hotmail.com; Sylvia_bor@hotmail.com; Bj_blowie@hotmail.com; oskar_modin@hotmail.com; ferdouszannatul@hotmail.com; natalia_pareja@hotmail.com; ananas80@hotmail.com; bajen.fan@telia.com; bengt.hakansson@fargelanda.se; bettan666@hotmail.com; wingard@2.sbbs.se; dancopesen@hotmail.com; camilla_kantor@hotmail.com; cochise@altavista.net; dan_lex@hotmail.com; Mattias.Edvinson@wartsila-nsd.com; elin99@spray.se; makikomi@hotmail.com; jan.nyvall@swipnet.se; j.rudqvist@telia.com; como.steros@swipnet.se; erik.kunder@fargelanda.mail.telia.com; linda.kunder@telia.com; rudqvist@hotmail.com; Widekär Yvonne; punimurp@hotmail.com; micke.s@fargelanda.mail.telia.com; londareldhand@hotmail.com; hakansson@telia.com; NORE.WIDEKARR@F.SJ.SE; odd_arild@yahoo.com; it1.map@memo.volvo.se; geckok@algonet.se; ronny.widekär@telia.com; o.rudqvist@fargelanda.mail.telia.com; sigge2@hotmail.com; bergchristian@yahoo.no; sportig84@hotmail.com; Taeko_kino@hotmail.com; borg_hansen@swipnet.com; andreas.thulin@beta.telenordia.se; w.widekär@telia.com
Ämne: Flugor(veckobrev 37,vecka 19, er 2000)

Hej

Klockan har för länge sedan dragit sig över midnatt och mitt värdpar drog sig tillbaka för ett par timmar sedan, så nu är det bara jag här i ett hus som för stunden är väldigt tyst.

Jag befinner mig i Utby, Västergötland, hemma hos Janne och Natalia. Jag bokade in mig här för några dagar sedan för att få lite avkoppling och vila och förstås avstämning i trevligt sällskap. Det har fallit sig så väl ut så att jag inte haft någon större lust att åka här ifrån. Jag undrar just hur många dagar till de går på min förklaring "det är bäst att jag stannar, för om jag flyttar mig så kanske jag blir ännu sämre".

Att träffa gamla vänner igen är underbart !

Mina dagar så här långt har om ingen annan trott något annat varit mycket lugna och sköna. Vistelsen hemma hos mina föräldrar har varit en mycket angenäm sådan. Dalsland och resten av Sverige är vackert så här års och om april är min favorit månad, så måste jag säga att maj kommer som god tvåa.

Detta är en tid för återväxt och förnyelse, återuppståndelse och grönska.

April föder förväntningarna som vi skall skörda i juni, juli, augusti. Maj förvaltar och bevakar dem så gott den kan. Ibland har vi det vackert och varmt som nu i maj. Då vill vi även tro att sommaren också skall bli så. Om maj blir regnig och kall och ett och annat snöoväder tittar till oss går vi inte under för det. Istället kan vi med säkerhet säga: "Ja, om maj skall vara så här dålig, så kan vi trösta oss med att sommaren bli vacker. Så brukar det vara". Ja, vi människor är av ett sälsynt optimistiskt släkte.

Maj är också månaden då vi ofta kommer på att "nu är sommaren snart här".

Det är väl i och för sig ingen nyhet i sig, men det tycks som att det plötsligt går upp för oss att vi nu står där och "jag har inte kommit halvägs känslan" kommer krypande.

Båten skall vara i ordning, vårarbetet i trädgården skall vara klar, semestern skulle ju bestämmas, men av det har ju inget blivit klart än och dessutom så upptäcker man alltid lika chockartat att den kropp som skulle vara "fit for fight" till semestern och strandens eskapader, tycks totalhavererat vid det här laget och någon chans till att åtgärda den till ett i alla fall anständigt utseende är totalt omöjligt under denna säsong.

Trots våndor trivs jag med livet under maj månad. Jag kan gå där och lura mig själv med att "du behöver inte jobba i sommar". Sönt känns bra.

Jag kan också röra mig fritt i skog och mark och frapperas av all den "jungfruhet" som omger mig. Kanske är det just den som får oss att vakna till liv efter en lång vinter, kanske är det allt det nya och Oskuldfulla som föder våra vårkänslor och sätter förälskelse vid liv. Vad vet jag.

Allergikerna har givetvis ett helsike och flugorna lika så...Däremot har flugorna inte min sympati i maj. Visst blir man lycklig den dag man ser årets första fluga krypa fram och ta sina första tappra steg på toalettgolvet. Man sitter där på dass, det är någon gång i februari och man har det förbannat trist för det visar sig att alla gamla tidningar är just "gamla" och man sitter där och grämer sig ett tag att man inte skaffat något nytt...men plötsligt kommer den lilla krabaten trött krypande. Jag får för mig att de kommer från golvlisten. De måste sova bakom där någonstans. Hursomhelst så fylls man av glädje, hopp och styrka och allt det där kommer till en för att man skall orka hålla ut ytterligare några månader.

Instinktivt gör man sig redo för att slå ihjäl den. Flugor är inte önskvärda djur, men så där i februari har man inte hjärta att krossa den. Särskilt inte när den fyllt än med så mycket livslust. Han/hon får leva. Han/hon får t om "status" i huset. Som en "personlig liv vakt" har man koll på den att inget händer den. Min "lilla vän" får efter ytterligare några veckor ett par vänner. Även dessa tar man till sig. "Nu är det nära", tänker man.

I maj är flugans status som bortblåst. Den existerar inte mer. Den har istället blivit ett hett villebråd både dag som nattetid då den i stora gäng ställer till förtret för oss människor. Den förstör våra måltider utom som inomhus och på nätterna håller den oss vakna. De är överallt där man inte vill ha dem.

Likt flugans förvandling från en myspysig individ till en djävul har jag också ändrat skepnad och som en bödel skippar jag nu rättvisa, ej med bila eller gevär Utan med specialgjorda flugsmällare. Rätt på helt enkelt. PANG!

Att hata flugor gör en tokig. Här i Utby verkar de ha ett träningsläger eller dylikt. Har inte upplevt så mycket flugor sedan min tidiga barndom i Håmule då jag och min bror idkade diverse experiment med dem. Utan vingar kunde de inte flyga. Ej heller med bara en. Med ett ben mindre gick de sämre. Utan ben gick de inte alls. Instängda i mammas ostkupa klarade de sig bara i ett par timmar. Viktiga upptäckter för ett barn, sadistiska, men tillfredställande tilltag för en vuxen.

Att jaga och döda flugor har under dessa dagar blivit mitt kall. Jag har t om börjat räkna. I går 28 eliminerade, i dag 49. Jag kan t om fånga dem med mina egna händer ! Lika bra med vänster som höger. Jag känner mig stolt.

Så här sitter jag nu, hamrar på tangent bordet samtidigt som jag försöker hålla flugorna från mina ben och min te kopp. Jag mår gott varje gång jag lyckas att överlista dem. Visst är jag tokig, men en lycklig idiot.

Ha det bra majnatten

Tommy Widekärr, Utby, Västergötland

Get Your Private, Free E-mail from MSN Hotmail at <http://www.hotmail.com>